

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Tdo/41/2016
Identifikačné číslo spisu: 4210010732
Dátum vydania rozhodnutia: 04.05.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Harabin
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:4210010732.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Harabina a sudcov JUDr. Martina Piovarsyho a JUDr. Pavla Farkaša na neverejnom zasadnutí 4. mája 2017 v trestnej veci obvineného M. G. pre spolupáchateľstvo pokusu zločinu krádeže v podľa §§ 14 ods. 1, 20, 212 ods. 2 písm. a), 4 písm. a) Tr. zák. a iné o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 10. novembra 2015, sp. zn. 1 To 82/2015, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného M. G. o d m i e t a .

Odôvodnenie

Okresný súd Komárno rozsudkom 18. augusta 2011, sp. zn. 1 T 77/2010, uznal obvineného M. G. vinným v bode 1/ zo spolupáchateľstva pokusu zločinu krádeže v jednočinnom súbahu so spolupáchateľstvom prečinu poškodzovania cudzej veci podľa §§ 14 ods. 1, 20, 212 ods. 2 písm. a), 4 písm. a) a §§ 20, 245 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. a v bode 2/ zo spolupáchateľstva zločinu útoku na verejného činiteľa v jednočinnom súbahu so spolupáchateľstvom prečinu poškodzovania cudzej veci podľa §§ 20, 323 ods. 1 písm. a), 2 písm. b), c) a §§ 20, 245 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1/ 11. júna 2010 v čase o 2,13 hod. v obci V. M. s ďalšími dvoma neznámymi osobami po rozbití sklenej výplne okna nachádzajúceho sa pri vchode do miestnej pobočky F. F., a.s., na U. ulici, na tam nainštalovaný bankomat, v ktorom sa vtom čase nachádzala finančná čiastka 56 820 eur, pripevnili oceľové lano a pomocou terénneho vozidla Jeep Cherokee červenej farby EC: L. XXX U. republiky sa ho pokúsili vytrhnúť a odniesť, uvedené sa im nepodarilo pre veľkosť a váhu bankomatu, ako i pre pevné upevnenie, následne z miesta činu ušli, pričom uvedeným konaním F. F., a.s. so sídlom v V., Z. XX, IČO: XX XXX XXX odcudzením finančnej čiastky nachádzajúcej sa v bankomate hrozila škoda vo výške 56 820 eur, poškodením plášt'a budovy a skla tejto spoločnosti vznikla škoda vo výške 8 497,86 eur, a poškodením bankomatu pre spoločnosť G. F. F., a.s. so sídlom v V., Z. XX, IČO: XX XXX XXX vznikla škoda vo výške 12 900 eur,

2/ 11. júna 2010 v presne nezistenom čase medzi 2,13 hod. až 2,55 hod. v V. M. po neúspešnom

pokuse o odcudzenie peňažného bankomatu zabudovaného v priestore F. F., a.s., so sídlom v V., Z. XX, IČO: XX XXX XXX, pobočka V. M., spoločne najmenej s jednou ďalšou neznámou osobou unikal z miesta činu terénnym motorovým vozidlom červenej farby EČ: L. XXX U. republiky, ktorého bol vodičom, smerom na obec F. P., kde ich začala prenasledovať hliadka polície Obvodného oddelenia PZ Hurbanovo v zložení stržm. K. X., stržm. U. X., v úmysle uniknúť hliadke presne nestotožnená osoba, ako spolujazdec, s konaním ktorej bol obžalovaný pre prípad vzniku takejto situácie uzrozumený, z vozidla vyhodila ostré kovové ostnaté predmety, ktoré spôsobili na policajnom vozidle defekt, čo ich vyradilo z ďalšieho prenasledovania, následne sa na unikajúceho obžalovaného a jeho spolujazdca napojila ďalšia hliadka polície v zložení npráp. X. N. a práp. E. T., ktorých vozidlo bolo z prenasledovania vyradené rovnakým spôsobom ako prvé vozidlo policajnej hliadky, potom ako vozidlo začalo unikať smerom na obec F. P., tak na privolanú hliadku Obvodného oddelenia Komárno v zložení práp. Z. P. a npor. X. P., ktorí prenasledovaným adresovali výzvu „Polícia! V mene zákona zastavte!“ a vystrelili dva varovné výstrely do vzduchu, tak na nich z unikajúceho vozidla doposiaľ neznáma osoba, ktorá bola spolujazdcom obžalovaného, s tým, že s možnosťou takejto konania z jej strany bol obžalovaný uzrozumený, začala strelbu, ktorú následne hliadka polície opätovať strelbou do pneumatík vozidla, pričom počas strelby bol zasiahnutý M. G., ktorý utrpel strelné poranenia brucha a tenkého čreva, po zastavení vozidla najmenej jedna nestotožnená osoba nachádzajúca sa s ním vo vozidle utiekla na neznáme miesto, pričom uvedeným konaním na osobných motorových vozidlách Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Nitre zn. KIA Ceed, EČ: M.-XXX V., Škoda Fabia Combi, EČ: M. -XXX R., a Škoda Fabia, EČ: M.-XXX V., spôsobili škodu v celkovej výške 4 155,73 €.

Za to mu uložil podľa §§ 212 ods. 4, 41 ods. 2, 36 písm. j), 37 písm. h), 38 ods. 2, 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody desať rokov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. zaviazal obvineného nahradiť škodu vo výške 8 497,86 Eur F. F., a.s., 12 900 Eur G. F. F., a.s. a 4 155, 73 Eur Krajskému riaditeľstvu Policajného zboru v Nitre.

Krajský súd v Nitre uznesením 25. októbra 2011, sp. zn. 3To 70/2011, odvolanie obvineného podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Uznesením Okresného súdu Komárno 5. februára 2015, sp. zn. 2Nt 3/2014, bola právoplatne povolená obnova konania v prospech obvineného vo výroku o treste.

Okresný súd Komárno rozsudkom 16. júla 2015, sp. zn. 1 T 77/2010, v spojení s opravným uznesením z 15. októbra 2015, sp. zn. 1T 77/2010, s poukazom na rozsudok Okresného súdu Komárno z 18. augusta 2011, sp. zn. 1T 77/2010, v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre z 25. októbra 2011, sp. zn. 3To 70/2011, obvinenému uložil podľa §§ 212 ods. 4, 41 ods. 2, 36 písm. j), 37 písm. h), 38 ods. 2, 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody deväť rokov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Krajský súd v Nitre uznesením 10. novembra 2015, sp. zn. 1To/82/2015, odvolanie obvineného podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Proti uzneseniu krajského súdu podal obvinený dovolanie v zmysle § 371 ods. 1 písm. c), h) Tr. por. proti výroku o treste. Namietal zásadné porušenia obhajobných práv garantovaných v čl. 50 ods. 3, 6 Ústavy a v čl. 5 a 6 Dohovoru. Pri ukladaní trestu sa súd nevyporiadal so všetkými okolnosťami významnými pri určovaní výmery trestu. Trest deväť rokov mu bol uložený mimo zákonom stanovenej trestnej sadzby predpokladanej § 41 ods. 2 Tr. zák., ktorý považuje i s prihliadnutím iba na pokus trestného činu za neprimerane prísny a nezákonný. V pôvodnom rozsudku išlo o sadzbu trestu odňatia slobody v rozsahu osem rokov a dva mesiace až trinásť rokov a štyri mesiace a trest desať rokov bol uložený v dolnej polovici trestnej sadzby. Novo upravená sadzba je tri roky až trinásť rokov a štyri mesiace. Rozsudkom zo 16. júla 2016, uložený trest vo výmere deväť rokov je v hornej polovici zákonnej trestnej sadzby. Pri zohľadnení poľahčujúcej a prit'azujúcej okolnosti v zmysle §§ 36 písm. j),

37 písm. h) Tr. zák. mal súd uložiť úhrnný trest na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Pochybenie nebolo napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku odvolacím súdom. Uznesením krajského súdu bol porušený zákon v jeho neprospech v § 319 Tr. por. a v konaní, ktoré mu predchádzalo v §§ 212 ods. 4, 34 ods. 2, 4,5 písm. a), 41 ods. 2 Tr. zák. Navrhol, aby najvyšší súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec prikázal krajskému súdu ju v potrebnom rozsahu znovu prerokovať a rozhodnúť.

Okresná prokuratúra v danej veci nevidí dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por., pretože trest odňatia slobody nebol obvinenému uložený mimo zákonom stanovenej trestnej sadzby a ani taký druh trestu, ktorý zákon za prerokúvaný trestný čin nepripúšťa. K dôvodu podľa v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa nevyjadril. Navrhla dovolanie obvineného zamietnuť.

Najvyšší súd zistil, že dovolanie je prípustné, bolo podané oprávnenou osobou, v zákonom stanovenej lehote a na príslušnom súde (§§ 368 ods. 1, 2 písm. h), 369 ods. 2 písm. b), 370 ods. 1, 3 Tr. por.), spĺňa podmienky, ako aj obsahové náležitosti v §§ 372 ods. 1, 373 ods. 1, 2 a 374 Tr. por. Súčasne ale zistil, že ho treba odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Tr. por., lebo nie sú naplnené dôvody dovolania v zmysle § 371 Tr. por.

Mimoriadnym opravným prostriedkom je dovolanie, ktoré je určené k náprave v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení, ako je to zřejmé z ustanovenia § 371 ods. 1, 4 Tr. por. Pritom obsah dovolania musí presne označovať, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda v zmysle § 374 ods. 1 Tr. por. Nie je možné prostredníctvom neho preskúmať a naprávať skutkové zistenia ustálené súdmi prvého a druhého stupňa. Najvyšší súd môže podľa § 379 ods. 2 Tr. por. vykonať vyšetrovanie v obmedzenom rozsahu, a to iba za účelom objasnenia okolností potrebných na rozhodnutie o dovolaní. V zmysle § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd je viazaný špecifikáciou dôvodov uvedených v dovolaní.

Podľa ustálenej judikatúry najvyššieho súdu možno zhrnúť, že obsah konkrétne uplatnených dovolacích námietok musí reálne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu dôvodov podľa § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, hoci v skutočnosti obsahuje argumenty mimo takto uplatneného dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné v intenciách § 382 písm. c) Tr. por. odmietnuť.

V zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. dovolanie možno podať, ak bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu.

Konštantná judikatúra dovolacieho súdu právo na obhajobu v zmysle citovaného dovolacieho dôvodu chápe ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva. Právo na obhajobu garantované čl. 6 ods. 3 Dohovoru ako aj čl. 50 ods. 3 Ústavy nachádza svoj odraz v celom rade ustanovení Trestného poriadku upravujúcich jednotlivé čiastkové obhajovacie práva obvineného v rôznych štádiách trestného konania. Prípadné porušenie len niektorého z nich, pokiaľ sa to zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní, samo osebe nezakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. Z neho je jednoznačne zřejmé, že len porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom je spôsobilým dovolacím dôvodom. Podľa ustálenej rozhodovacej praxe najvyššieho súdu potom o zásadné porušenie práva na obhajobu ide najmä vtedy, keď obvinený nemal v konaní obhajcu, hoci v jeho trestnej veci boli splnené dôvody povinnej obhajoby.

Obvinený iba všeobecne v rámci dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. poukazoval, že rozhodnutie súdu musí byť v súlade so základnými zásadami trestného konania, pričom konanie predchádzajúce jeho vydaniu a samotné súdne rozhodnutie nesmú popierať základné ľudské práva a slobody, najmä právo na spravodlivý proces a právo na obhajobu. Neuviedol ani jeden prípad, akým konkrétnym spôsobom malo byť porušené jeho právo na obhajobu.

Obhajca i obvinený mohli v priebehu trestného konania plne realizovať obhajobné práva, čo nesporné vyplýva z obsahu spisu. Z vyjadreného je nesporné že v posudzovanej veci k porušeniu práva na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. nedošlo.

Podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por. dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa.

Obvinený sa cez dovolací dôvod podľa písm. h) ods. 1 § 371 Tr. por. domáhal uloženia úhrnného trestu na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, ktorá je podľa jeho názoru v rozsahu tri roky až osem rokov a dva mesiace.

Zákonná trestná sadzba za zločiny krádeže podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. je tri roky až desať rokov a útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 2 Tr. zák. tri roky až osem rokov a za prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 2 Tr. zák. šesť mesiacov až tri roky. Okresný súd pri ukladaní trestu u obvineného správne aplikoval zásadu ochrany spoločnosti a prihliadol i na asperačnú zásadu uvedenú v § 41 ods. 2 Tr. zák., v zmysle ktorej sa trestná sadzba upravila na tri roky až trinásť rokov a štyri mesiace. Trest vo výmere deväť rokov je v rámci takto navýšenej trestnej sadzby primeraný aj so zreteľom na všetky okolnosti týkajúce sa danej trestnej činnosti. Vzhľadom na závažnosť konania obvineného, ktorý trestnú činnosť plánoval, pripravoval sa na ňu a chystal zbrane, pri ktorej došlo i k streľbe na policajtov, súd nemal dôvod ukladať trest odňatia slobody pri dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby. Odvolací súd postupoval správne, keď zamietol uznesením odvolanie obvineného, s čím sa stotožnil v celom rozsahu aj dovolací súd.

Trest odňatia slobody deväť rokov nebol obvinenému uložený mimo zákonom stanovenej trestnej sadzby a ani taký druh trestu, ktorý zákon za prerokúvaný trestný čin nepripúšťa. V danej veci nedošlo k porušeniu zákona v ustanoveniach upravujúcich ukladanie trestu. Súdny zákonným spôsobom prihliadli na následok trestného činu, zavinenie a pohnútku páchatel'a.

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Dovolací súd konštatuje, že obvineným uplatnené dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c), h), Tr. por. nie sú prítomné.

Najvyšší súd preto dovolanie obvineného M. G. odmietol ako to vyplýva z enunciatu tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.